

Stand til at blive Grundlaget for denne Udviklings Fortsættelse. Der har naturligvis i Kommissionen ingenlunde været Enighed om alle Punkter — det ærede Medlem vil jo have haft Lejlighed til at sætte sig ind i Kommissionens Arbejde, idet Betænkningen er omdelt til den høje Rigsdags Medlemmer —, men det har været min Bestræbelse overalt, hvor det var muligt, at følge et Flertal af Kommissionen. Jeg nærer heller ikke Tvivl om, at vi derigennem paa de allerfleste og væsentligste Punkter netop vil ramme det, som er af størst Værdi til Fremme af alle de Interesser, som knytter sig til det grønlandske Folks Fremtid. — Jeg har ikke villet undlade i Anledning af de Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds, at udtale disse Ord, men i øvrigt takker jeg for den Tilslutning, som ogsaa det ærede Medlem har givet dette Lovforslag.

Nina Bang: Jeg vil blot bemærke til den højtærede Indenrigsminister, at jeg har ganske vist ikke det paagældende Nummer af „Meddelelser fra Grønland“ hos mig, men jeg tror dog, at det var i sidste Vinter, der herskede Hungersnød i adskillige Distrikter; saa den store Udvikling, der har fundet Sted i Grønland siden 1908, har da ikke hindret, at der endnu forekommer Sultperioder derope.

Den højtærede Minister mente, at det Lovforslag, han agter at fremsætte, vilde være betryggende, da disse grønlandsk interesserede Mænd var raadspurgt; men det er netop det, min Anke var rettet imod. Disse grønlandsk interesserede Mænd var ikke Medlemmer af Rigsdagen, der interesserer sig for Grønland, men kun Mænd, der i allersnævreste Forstand er knyttet til Grønland; og hvis Blik efter min Opfattelse ikke altid er saa uheldet. Jeg vilde have sat Pris paa, om den højtærede Indenrigsminister ogsaa havde haft et Ord at sige til det, der egentlig var Indholdet af min Bemærkning; at Rigsdagen burde være med i Arbejdet for Grønlands Udvikling.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg ved ikke, om det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) med Ønsket om, at Rigsdagen maatte blive kaldet til Medarbejderskab for den grønlandske Sag, har

villet udtale Ønsket om en ny Kommissions Nedsættelse, i hvilken Rigsdagen var repræsenteret; i saa Tilfælde maatte jeg dog sige, at det tror jeg ikke vilde være praktisk. Den Betænkning, der foreligger fra det til Behandling af Sagen nedsatte Udvalg, er forlængst omdelt i Rigsdagen, og jeg nærer ikke Tvivl om, at et meget stort Tal af dette Tings Medlemmer, maaske alle, har sat sig ind i denne Betænkning, som er i høj Grad oplysende baade med Hensyn til Forholdet og Karakteren af det Arbejde, her er udført. Men naar Lovforslaget, som er blevet udarbejdet paa Basis af det af denne Kommission af sagkyndige udførte Arbejde, fremsættes for den høje Rigsdag, vil der jo blive rig Lejlighed for Rigsdagen til paa ganske afgørende Maade at sige et Ord om denne Sag, og jeg kan da ikke tænke mig, at det skulde være fornødent, naar et sagkyndigt Forarbejde er gjort, saaledes som Tilfældet er, yderligere at lade Sagen prøve ved Hjælp af en Rigsdagsrepræsentation, idet Rigsdagen selv sagt faar Adgang til paa afgørende Maade at træffe Bestemmelse i denne Sag, saa snart det paa Grundlag af Kommissionsarbejdet udarbejdede Lovforslag bliver fremsat.

Nina Bang: Jeg ved ikke, om jeg har udtrykt mig saa uforstaaeligt, men mit Spørgsmaal gjaldt jo det, at jeg ønskede, at Medlemmer af Rigsdagen fik Lejlighed til at se Grønland.

Indenrigsministeren (Kragh): Et saadant Ønske som det, det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) her fremførte, blev ogsaa fremført i det høje Folketing ved Finanslovsforslagets første Behandling af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Jeg forstaar særdeles vel dette Ønske; jeg forstaar vel, at naar Rigsdagen i en ret nær Fremtid skal beskæftige sig med en Lovgivning som denne, vilde det have sin store Værdi, om der i begge Rigsdagens Ting sad Personer; som kendte disse Forhold nøje. Men det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds maa ikke glemme, at skal man ved Studium paa selve Stedet kunne faa Lejlighed til at sætte sig ind i Spørgsmaalet paa en saadan Maade, at ens Anskuelse virkelig maa siges at have nogen Vægt, nytter det ikke, at man kommer op